

LBRIS

We know
books

Eliana Corina Ioniță

Branding Spiritual în Noua Energie

București, 2023

1
CAPITOLUL

ARTA DE A FI OM

A fi om e lucru mare! A fi domn, e o întâmplare!

Omul este ceea ce alege el să devină într-o viață care începe și se termină lăsându-i de fiecare dată șansa de a-și exercita liberul arbitru în orice împrejurare și capacitatea de a învăța din experiențe pe care le poate trăi cu intensitate în această dualitate, numită realitatea terestră.

Oare de unde venim și încotro ne ducem? Cred că n-a existat ființă să nu se întrebe aceasta măcar în glumă, dacă nu în momentele sale de criză existențială, când echilibrul acesteia emoțional a fost tulburat de neprevăzut prin propriile tipare subconștiente nerezolvate.

Ce ne face oameni? De ce considerăm că suntem o specie evoluată? Comparativ cu cine? Și cum am ajuns noi la concluzia aceasta?

Când nivelul de conștientizare este redus, micul tău acvariu poate părea suficient și mulțumitor pentru genul de experiențe pe care le tot cauți și ți le dorești să le experimentezi la infinit. Dacă n-ar exista micile crize existențiale care conduc omul dincolo de pragurile obișnuite de suportabilitate, probabil că acesta nu ar privi niciodată spre cer și cu atât mai puțin în interiorul propriului său suflet.

Miile de ani de condiționare, control, îndoctrinare și uitare, l-au separat pe om de Sursa care îl alimentează în permanență. De această îndepărtare de sine și fragmentare de energia vieții au profitat religiile, care prin sentimentele de vinovăție și damnare eternă l-au menținut

pe om într-o stare de infantilism spiritual, într-o autoculpabilizare permanentă, în lupta cu fricile existențiale.

O reevaluare periodică a propriilor experiențe, la nivel de emoție și gând face posibilă procesarea și eliberarea tensiunilor și blocajelor interioare care te mențin în retrăirea unor situații relative asemănătoare însă fără a avea finalitatea dorită, deznodământ fericit și o senzație de împlinire personală.

Strat peste strat, sutele și miile de condiționări se întrepătrund și construiesc rețele asemănătoare pânzei de păianjen construind modele de comportamente karmice. Când începe să fie afectată calitatea vieții, apar semnele de întrebare dacă direcția aleasă este cea potrivită. Se declanșează la nivel interior nevoia de soluționare a situațiilor conflictuale care alimentează în permanență tensiunile și rezistențele exterioare.

Rolul oricărui preot, ar trebui să fie acela de mijlocitor și de mediator spiritual care să permită vindecarea unui om prin compasiune și iubire necondiționată. El ar trebui să se preocupe cu adevărat față de aproapele său și să facă aceasta cu mult tact și nu cu ascendența rolului său vremelnic, considerându-se mai presus decât fratele său întrupat, să îl judece mai aspru decât s-ar putea evalua însuși, datorită propriilor sale slăbiciuni umane.

În timpuri îndepărtate când nu existau sisteme religioase și totuși omul simțea că există ceva mai presus de propria existență, Creatorul Suprem era numit „*Cel ce este dincolo de stele*, Sursa Universală A Tot Ceea Ce Există, omniscientă, omniprezentă și omnipotentă. Era suficientă intenția, pentru ca aspirantul să se poată reconecta cu Conștiința Infinită Macrocosmică.

Sufletul omului este o extensie a spiritului său. Ca formă întrupată în această densitate este una din expresiile lui cele mai curajoase și mai îndepărtate de Sursă. Scânteia divină care animă omenirea a luat formă în materie unind Cerul și Pământul. În acest plan, lumea noastră face posibilă ca Unitatea Întregului din care provine spiritul să se despartă în aspecte egale și de natură opusă, astfel încât sufletele să poată experimenta dualitatea bine-rău, frumos-urât, adevăr-minciună, bucurie-durere, agonie-extaz, alegerea de pe nivelul evolutiv la care ajunge fiecare suflet, prin exercitarea voinței și stăpânirea emoțiilor complexe. Evoluția este ciclică, în spirală, ascendentă, multidimensională.

A fi un om conștient de sine este o artă. Ea se dobândește în sute și mii de întrupări, printr-un un exercițiu care șlefuieste personalitățile cu o răbdare pe care mintea umană a celui care nu a făcut încă saltul spre o conștientizare mai înaltă, nu o poate înțelege. Nu e puțin lucru să fii călău și victimă, hoț și păgubit, violat și violator, credincios și ateu, curajos și laș, devotat și adulterin, iresponsabil și protector și câte și mai câte roluri și emoții aferente.

Ființa umană a jucat pe rând în acest înveliș de carne, multiple roluri și a asistat la nenumărate drame terestre și cataclisme locale, sau planetare. Totul este înregistrat în Banca de Date a Sufletului fiecăruia numită Cronica Akasha. Ai un bagaj impresionant de date și fapte înregistrate acolo, profesii și funcții, specializări și competențe, calități și defecte care se impun a fi armonizate. Pământul este contextul perfect pentru ca fiecare om să își poată juca rolurile pe rând, cu fiecare viață trăită, alături de familia de suflete.

Tu, omule, nu ai fost niciodată separat de ceilalți și tocmai aceasta este marea descoperire pe care trebuie să o faci, concluzia la care trebuie să ajungi, indiferent care este prețul din punct de vedere uman și câți ani tereștri, sau civilizații vei fi nevoit să te reîntrupezi. Ideal ar fi să conștientizezi aceasta cât mai rapid posibil pentru a face parte dintr-un Întreg mai mare, deoarece acest ciclu evolutiv se apropie de final.

Natura eternă a fiecărui suflet venit pe Gea, face ca jocul să fie caleidoscopic și de o anvergură cosmică. Frumusețea acestei simulări galactice numită coborârea în densitate, permite ca filmul să aibă un număr infinit de serii, cu linii de destin individuale și colective liber alese.

De ce revin la întrupare spiritele? Pentru că aici pot greși cu stil. A greși este o artă care necesită o îmbunătățire permanentă în experiența învățării, căci nu poți evolua și învăța dacă nu explorezi și nu îmbunătățești în permanență procesul. În călătoria printre vieți, sufletul vede și ia această provocare de a face diferite alegeri, ca pe un potențial de evoluție rapidă și de dezvoltare spirituală.

Drama cosmică a pornit de la faptul că scânteile divine prin coborârea în lumi din ce în ce mai dense vibrațional, prin propriile alegeri, dar și prin intervenția unor suflete mai puțin binevoitoare, prin reîntrupări succesive și căderea în materie s-au îndepărtat și deconectat

de Creatorul Primordial și astfel a apărut sentimentul de separare, iluzia și uitarea originii lor celeste.

Dacă privești oamenii de pe stradă, poți înțelege mai bine despre ce vorbesc. Faptul că ai ales să citești această carte nu este accidental. Oamenii din jurul tău sunt prinși în rutina cotidiană, nu-și pun întrebări existențiale care să îi determine să facă un pas dincolo de vâlul acestei iluzii, pe care cu propriul lor nivel de conștientă îl alimentează. Informațiile pe care le primesc din mass media la fel de anesteziată ca și ei reprezintă baza percepției și realității lor.

Poate că au întrebări, legate de situațiile problematice cu care au de-a face zi de zi, însă nu se duc la sursa adevărată a acestor blocaje. Nu caută o soluție spirituală și nici nu realizează că sunt co-creatori în propriile lor vieți. De aceea sunt și rămân deocamdată pionii pe o tablă de șah mai mare, la cheremul unor forțe exterioare dincolo de sistemele sociale, economice și politice care gândesc ei că le conduc viața și sunt responsabile de calitatea a ceea ce trăiesc. Obiectivele mărunte, mizele mici legate de supraviețuire sunt tot ceea ce poți vedea în jurul tău, la oamenii care nu trăiesc conștient pentru misiunile cu care au venit la întrupare.

Când ești în acest film de câteva zeci și sute de vieți și nu ai reușit încă la finalul unor experiențe dureroase din această viață să îți pui niște întrebări existențiale te miști teleghidat de parcă ai fi întors cu cheia, dintr-un punct în altul al sarcinilor tale cotidiene, îndeplinind diferite priorități și obligații stringente și uneori remarci cum zboară timpul. Ai poate mici momente de aparentă fericire și crezi că așa ar fi normal să fie, să nu te bucuri prea tare să nu îți alungi norocul, de parcă n-ai fi demn să ai o viață armonioasă, îmbelșugată și fericită, luând ca reper nivelul acceptat de fericire al celor din jurul tău.

Ghizii tăi spirituali îți stau prin preajmă și deși își doresc tot ceea ce este mai bun pentru tine, nu au liberul arbitru să facă asta. Doar tu ai acest drept divin, condiția este să îți accesezi cunoașterea ca să îi poți contacta și să începi să lucrezi cu ei, să le ceri ajutorul, în realizarea muncii spirituale. Corpul tău este cea mai complexă mașinărie din univers. Sufletul tău ca extensie a spiritului poartă în arhivele sale toată cunoașterea ancestrală. Ai în interiorul tău resurse extraordinare, abilități de a începe toate activitățile care te inspiră. Dacă te simți atras de ele fie le-ai mai practicat, fie sunt în misiunea ta din

această viață. Nu trebuie să îți fie frică să te îndrepti spre orizonturi noi dacă simți că rezonezi cu ele, să lași în urmă locuri de muncă care nu ți se mai potrivesc.

Chiar dacă ai impresia că nu știi nimic despre anumite domenii, dar ți-ar place să explorezi, există cursuri, cărți, profesori care să te ia de la un nivel și să te ducă în zona în care vrei să ajungi. Este posibil să ai nevoie de aceste informații și sprijin specializat doar pentru a-ți reaminti, ceea ce porți în subconștient. Sufletul poate comunica cu tine în cele mai neașteptate momente. El îți trimite intuitiv momente de inspirație și dacă nu conștientizezi ce se întâmplă poți pierde oportunități. Alteori te poți bloca, dacă nu îți asculți vocea interioară și continui să navighezi împotriva curentului. În timp ce îți îndeplinești misiunea ar trebui să fie ca și cum te-ai ruga. Efectuarea muncii spirituale sa echivaleze cu rugăciunea.

Sufletul niciodată nu te va judeca. Dacă vreodată vei trăi senzația de nefericire și de vinovăție, vocea criticii și a neacceptării îți va răsună în urechi și aceea va fi vocea ego-ului tău care se află într-un discomfort permanent între „*ceea ce ai voie*” și „*n-ai voie*”, între „*ceea ce este bine*” și „*ceea ce este rău*”, între „*ceea ce trebuie*” și „*ceea ce nu trebuie*”... Sub presiunea mediului, ți-ai îngropat adânc darurile divine din dorința de a părea normal. Sensul vieții are însemnătate doar pentru cel ce își trăiește calea. Viața are o curgere, o direcție și va fi exact ceea ce vei crede și vei spune tu că este.

Problema actuală a umanității este că foarte mulți oameni încearcă să devină ceea ce deja sunt în interiorul lor, de aici și dictonul „*Cunoaște-te pe tine însuși!*”. Descoperă acest templu interior în care se regăsesc toate resursele: abilitățile, cunoștințele, talentele sau talanții de care ai nevoie. Tu ești tot ceea ce este, a fost și va fi! Nu ai venit să te unești cu sufletul geamăn, să faci copii, să agonisești avere și lucruri de care nu ai nevoie cumpărând compulsiv. Ești pe planetă pentru a-ți manifesta inteligența inimii și poate de ce nu, să fii în relații karmice din care să poți învăța și să înveți la rândul tău în calitate de maestru pe cineva din familia ta de suflete.

Sufletul a fost, este și va fi conectat mereu cu spiritul și cu Sursa Primordială din care ai venit, cu Legea Iubirii Universale. Dacă îi dai voie să se manifeste prin tine, depinde doar de rezistențele și de receptivitatea ta. Tendința de a te opune, de a înnota împotriva

fluxului vieții aparține ego-ului. Capacitatea de a iubi, arată faptul că poți accepta diferența din celălalt ca pe o parte a ta, că ai ajuns la înțelegerea faptului că la origine toate sufletele au plecat dintr-un Întreg. Creatorul Primordial care își iubește Creația.

De-a lungul civilizațiilor, ființa umană a demonstrat că poate iubi fără măsură: un animal, o altă ființă, un proiect, o țară cu prețul vieții. Există din păcate foarte mulți oameni bolnavi și nefericiți care folosesc tot ceea ce depinde de ei și tot ceea ce dețin deja, într-un mod incorect. Aflați într-o negare de sine permanentă, ei își consumă timpul și energia în lupta împotriva propriei lor identități, până la anihilare uneori, în loc să își dedice timpul alocat vieții lor umane pentru creștere spirituală, pentru înțelegerea a ceea ce li se întâmplă din perspectivă personală. Dacă ar conștientiza aceasta multe s-ar schimba în realitățile lor.

Pentru a avea o viață mai frumoasă și mai armonioasă oamenii revin pe pământ să învețe să fie mai flexibili, să dezvolte înțelegere pentru aproapele lor, să aibă compasiune mai multă față de propria persoană, să practice acceptarea pentru situațiile care nu sunt în controlul lor și să lase lucrurile să își urmeze cursul firesc, să își pună întrebări despre locul de unde vin și spre care se îndreaptă de la vârste fragede. Uneori oamenii au nevoie să te vadă pe tine ca pe o problemă și astfel ei să nu mai fie nevoiți să se schimbe, deci să crească. Pe tine nu trebuie să te preocupe, sau să te afecteze ceea ce gândesc ei. Tu nu ești o victimă a circumstanțelor!

Universul îți trimite resurse prin intermediul oamenilor binevoitori, dornici să lucreze cu tine dacă tu vei fi deschis. Tu spune-ți ție: *„Creez, vizualizez în mintea mea persoane bine intenționate. Creez și atrag persoane de încredere, potrivite, cu resurse materiale și nu depind de nimeni, pentru că eu cred în ele. Astăzi, voi face ceea ce am de făcut, corect, cu ghidare spirituală și vindecare de la sinele meu superior. Voi crește sub toate aspectele și voi fi în armonie. Atrag dragostea în viața mea, sunt în cuplu cu partenerul meu prin drept divin. Mă aflu în locul potrivit pentru a crește și a-mi împlini menirea.”*

Vorbește cu tine cu multă dragoste. Ai compasiune și înțelegere pentru experiențele tale umane. Fă-te prieten cu umbra ta, cu neputințele și slăbiciunile tale. Acceptă-te în situațiile în care ai fost vulnerabil, sau ai acționat necugetat și gândește-te cum să remediezi

aceasta. Iartă-te și fii blând cu tine, pentru că orice act de iubire și recunoaștere față de propria persoană se va reflecta și în relațiile cu cei din jur și în relațiile cu animalele de companie. Păstrează-ți inima și opțiunile deschise, ai încredere în abundența Universului. Exprimă-ți recunoștința pentru orice lucru pe care îl primești, ți-l cumperi sau poți tu însuși să ți-l oferi din preaplinul tău. Cuvântul NU deja îți scade vibrația. Trebuie să simți dacă este ceva la care opui rezistență, sau este o afirmare fermă a unei luări de poziții atunci când cineva abuzează de bunăvoința ta.

Lețiile tuturor oamenilor, cu variațiuni pe tema dată, sunt legate de antrenamentul acceptării finalurilor neașteptate și învățarea iubirii necondiționate față de aproape, animale și planetă. În linii mari, la bază stă principiul iubirii propăvăduit de Iisus, de compasiune și iertare. Această iertare trebuie să fie în primul rând față de tine, pentru a putea fi oferită celorlalți. Fiecare generație contribuie la istoria colectivă a umanității cu propria istorie și poveste individuală.

Călătoria fiecărui suflet are ca scop procesul descoperirii în orice direcție. Probabilitățile ca anumite lucruri să se întâmple, se află la un nivel mai înalt de înțelegere pe care spiritul le oferă, iar sufletul le accesează în momentul în care mintea umană este pregătită de transformare, prin renunțarea la ego. Încercarea și eroarea, șansa și neșansa, ivirea și pierderea oportunității fac parte din viața fiecăruia, a mea dar și a ta. Acesta este jocul pe pământ. În această densitate este creat un spațiu cu reguli definite, pe care numai printr-o cunoaștere superioară, printr-o abordare spirituală înveți să le stăpânești. La început a fost Cuvântul, care a avut o anumită rezonanță în Univers. Cuvântul creează, el este lumina care vibrează și care permite materiei să se ordoneze.

Tu ești o energie care a luat o formă temporară. Fiind o extensie a energiei primordiale, a Creatorului tău, tu co-creezi fie că ești conștient de efecte și consecințe, fie că nu ești. Cuvintele emise de tine în lumea materială construiesc realitățile în care trăiești. Sfinții părinți nu vorbeau întâmplător despre paza minții și a gândurilor. Ei accesaseră prin revelație cunoașterea puterii prin logos în meditațiile și rugăciunile lor.

Calitatea convingerilor tale, îți influențează conștiința și nivelul de conștientizare. De exemplu, în momentul în care te rogi pentru a cere ceva, emiți în univers un gol, un sentiment al lipsei, îți negi darurile,

harurile care există deja în tine. În loc să faci asta, ar trebui să simți în tine recunoștința și bucuria pentru ceea ce deja ai, sau ai trăit și vei atrage abundența și pacea interioară, sănătatea, reușita, succesul.

Trebuie să simți acestea cu toată ființa ta, la nivel de convingere și de celulă, să vibrezi din toată inima, să rămâi centrat. În acest fel funcționează și rugăciunile colective. Kirkegaard spunea că: „*Rugăciunea nu îl schimbă pe Dumnezeu, ci pe cel care se roagă*”, când perspectiva ta se schimbă și realitatea ta se transformă.

Când faci o rugăciune, nu cere! Vizualizează ca și cum deja s-a împlinit ceea ce doreai. Respiră profund având convingerea: „*S-a împlinit! S-a împlinit! S-a împlinit!*”. Simte recunoștința pentru viața ta. Puterea dintre „*a cere*” care semnalizează lipsa și „*a primi*” care arată măiestria îți menține înaltă vibrația și atrage experiențele frumoase în viața ta.

Nu poți face o rugăciune, când ești plin de furie și resentimente!

Rugăciunea este o experiență mistică umană, deoarece în timpul ei ești în „*comuniune*” cu forțele nevăzute din univers pe care le invoci. Rugăciunea bazată pe emoție este conectarea totală cu Divinitatea, cu *Mintea Creatorului*. Emoția corespunzătoare că deja ai, sentimentul bucuriei și împlinirii este rugăciunea. Plasează în interiorul tău soluția și las-o să se exprime liber la momentul potrivit. Mulțumește anticipat pentru rezultat.

Ai credința totală că rugăciunea ta a primit deja răspuns pentru că tu participi prin vizualizare la co-creație. Dincolo de îndoială se află limbajul emoțional al rugăciunii. Este acea parte care îți aparține, nu poate fi negată, furată, înstrăinată, pierdută.

Recunoștința cu care formulezi intenția are efecte cuantice. Îți modifică biochimia și nivelul hormonal și aceste efecte sunt conduse pe calea impulsurilor luminoase și apoi pe căi eterice dincolo de corpul tău. Când ești recunoscător și îți binecuvântezi organele și corpul pentru faptul că te ajută și te susțin să îți urmezi vocația, permiți luminii să circule liber prin tine, prin canalele tale energetice. Experiența suferinței este blocată. Canalele energetice se eliberează.

Când te rogi, te conectezi la creație și participi 100% mental și emoțional. Îți folosești analizatorii: vizual, olfactiv, auditiv, gustativ, kinestezic și imaginația. Îți asumi puterea, ești maestrul propriei tale vieți, te eliberezi de suferințele profunde și sentimentele nerezolvate. Rămâi centrat pe împlinirea dorinței tale. O formulezi și o vizualizezi ca fiind deja împlinită. Starea emoțională din timpul rugăciunii

determină rezultatul final, ceea ce vei crea. În apnee se află claritatea ta. În momentul dintre inspirație și expirație se ascunde misterul Creației și formularea afirmației.

Rugăciunea și binecuvântarea sunt instrumentele tale de succes. În primul rând te schimbă pe tine vis a vis de modul cum interpretezi ceea ce ai trăit și ceea ce îți dorești, te eliberează de oamenii și situațiile care te-au dezamăgit. Când iubești cu puritatea unui copil, care are inocența unui înger, te expui riscului de a fi rănit de cineva care nu e conștient că poate provoca durerea. Tu ai dobândit această maturitate emoțională, sau ai venit cu ea.

Primele experiențe relaționale sunt întotdeauna traumatizante, dar apoi recunoști modelul de interacțiune și știi că poți să îi supraviețuiești. Devii un maestru al relațiilor interumane în care îți trăiești și îți depășești fricile. Suferința este o alegere, până în momentul în care nu mai este o alegere.

Celulele corpului tău au calități spirituale, se pot reproduce, reprograma, îmbolnăvi, vindeca. Inima și creierul sunt organe cardinale și reține faptul că inima se formează înaintea creierului. În relația minte, emoție, corp, totul este interconectat. Toate emoțiile suprimate îți afectează organele vitale sub forma diferitelor boli cunoscute de medicina tradițională. Una se numește în popor „*a murit de inima rea*” de exemplu. Credința omului, programează organul să se îmbolnăvească, să se autodistrugă și tot ea îl reprogumează să se vindece. Același lucru se întâmplă și cu planul de viață și proiectele tale.

Sufletul însuflețește trupul. Calitatea forței tale spirituale se vede în energia pe care o emani în relația cu ceilalți. Această energie care ți-a dat viață îți hrănește corpul și îți dezvoltă mediul. Tu imprimi energie locurilor și creezi noi experiențe.

TE AFLI AICI PENTRU A IUBI TOT CEEA CE EȘTI, TOT CEEA CE FACI, TOT CEEA CE TRĂIEȘTI.

Viața ta este rezultatul a ceea ce ai devenit tu la interior, energia ta, credințele tale. Înțelepciunea și suferința deși aflate la extreme, sunt primele semne ale progresului. Modul în care reacționezi la un șoc emoțional, la o pierdere, la un blocaj, dovedește nivelul evolutiv la care te afli. Înțelepciunea este expresia vindecată a suferinței. Când nu mai suferi, ai înțeles lecția, ai iertat, vindecat, eliberat, acceptat.

Câmpul morfogenetic este viu și se hrănește cu gândurile și emoțiile oamenilor, inclusiv ale tale. Rețeaua conștiinței cuprinde toată planeta ca o pânză diafană. Ea oglindește în dinamica ei sentimentele și gândurile tuturor. Ea se numește Noosfera. Pe ea sunt imprimate toate evenimentele colective în desfășurare, de aceea nu există doar un viitor, ci mai multe linii temporale posibile.

John Wheeler unul dintre cei mai iluminați fizicieni ai vremii, a afirmat că „*orice univers are nevoie de un observator pentru a lua ființă.*” El a vorbit despre un „*univers participativ*” ca despre o lucrare în desfășurare. Conștiința extinsă a lui Dumnezeu are mai multe nivele, dimensiuni, locuri cu diferite vibrații. Lumea sufletelor nu este un tărâm îndepărtat de realitatea ta, ea este un spațiu de o altă frecvență vibrațională, pe care îl accesezi uneori în vise. Fiecare medium surprinde o anumită realitate posibilă în funcție de nivelul său de conștiință. Pământul este o reflectare a Tatălui Ceresc prin trimiterea extensiilor sale, Fii ai Luminii și întunericului pe tărâmurile dense ale Creației.

Puterea de a nu te atașa de oameni, locuri, situații este una dintre cele mai grele abilități pe care va trebui să o înveți pe această planetă, deoarece nu aparții acestui plan terestru, ești o ființă eternă care trăiește niște experiențe temporare pentru a-și îmbogăți spiritul. Ceea ce te ține blocat în diferite situații și în viață este frica de a experimenta ceva nou, dincolo de familiar, rezistența la schimbare, incapacitatea ta de a iubi și accepta necondiționat alegerile celorlalți și imprezibilul, atunci când situațiile te depășesc și nu găsești soluții pentru a face ca lucrurile să se întâmple așa cum vrei tu. Cu cât te opui mai tare, cu atât suferința este mai mare.

Trăirea în minte reprezintă faptul că îți faci așteptări și nu ai încredere în evenimentele care ar putea să te ia prin surprindere, pentru că dacă ai privi viața prin filtrul inimii, ai da dovadă de mai multă flexibilitate și deschidere. Numai astfel îți poți da seama cât de nevindecat ești, cât de deconectat de inima ta. Universul te va supune la teste pentru ca tu să depășești acest prag al limitărilor induse de mintea ta umană.

Odată cu detașarea ta, vine și libertatea spiritului întrupat. Poți renunța cu ușurință la convingeri vechi care nu îți mai servesc, nu te mai cramponezi de relații și situații care nu duc nicăieri. Te

eliberezi cu ușurință din orice colivie în care riști să îți investești energia pe termen lung și să te îndepărtezi de ceea ce îți este merit să se întâmple cu grație și ușurință. Când ești în flux și nu întâmpini blocaje de niciun fel, înseamnă că ai făcut din nou alegeri care te duc pe o linie favorabilă de destin.

Din punct de vedere științific auzi adesea că folosirea cu intenție a afirmațiilor pozitive îți programează ziua dintr-o perspectivă motivațională. Ele te ajută să dizolvi vechile programe subconștiente prin schimbarea soft-ului predominant. Prin repetarea afirmațiilor și vizualizarea lor într-o stare modificată de conștiință indusă, tu îți modifizi ritmul respirator abdominal. Conexiunile neuronale prin plasticitate neuronală se reconfigurează pe noua linie de destin pe care ești pregătit să o accesezi. Această schimbare de strategie este posibilă deoarece ai început o acțiune prin intenție și ai perseverat investind timp și energie focalizată în noua direcție de viață.

Orice om își poate reprograma viața. Chiar și tu îți poți construi destinul în acord cu ceea ce ai stabilit înainte de întrupare, dacă vei reuși să îți faci lecțiile și să depășești fricile și blocajele energetice care nu îți dau voie să progresezi. Din momentul în care te naști începi să îți programezi subconștient creierul să gândească, să simtă și să acționeze într-un anumit fel ca răspuns la mediul în care trăiești. Atâta timp cât nu te vei observa, analiza și nu îți vei lucra tiparele din viața ta, viitorul tău va fi o repetiție a trecutului.

Ceea ce numești realitatea aceasta, este rezultatul coborârii spiritului în materie, prin încetinirea mișcării și vibrației spiritului. Lumea este o oglindă duală, în care planul virtual, energetic se densifică și capătă formă în planul realității. În viața reală, posibilitățile tale concrete, opțiunile tale se reduc foarte mult, în primul rând pentru că nu le vezi și în al doilea rând, pentru că nu știi să lucrezi cu planul energetic, pentru a le face să se întâmple.

În lumea energetică există un număr infinit de opțiuni. Nu există concurență pentru ele, deoarece populația de pe planetă nu știe să lucreze cu materializarea variantelor, nu a atins un nivel de măiestrie și cunoaștere spirituală prin dezvoltarea unui nivel superior de conștientizare. Cu ajutorul energiei mentale persistente, omul ajunge să materializeze conștient, sau inconștient conform nivelului său vibra-